

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá tvorbou Josefa Čapka, a to především s ohledem na to, jak využívá vizuality ve svém literárním díle. V tomto ohledu je důležitým prvkem princip kontrastu, který jednak odkazuje k barokní technice šerosvitu, ale zároveň se u Čapka uplatňuje v širším smyslu, a to i v sublimované, abstraktní formě. Východiskem pro tento interpretační pokus je významná výstava *Pražské baroko 1600-1800*, na níž se Josef Čapek organizačně podílel, a skrze níž také v jeho myšlení rezonovaly některé prvky barokní estetiky. Pro interpretaci Čapkových doteků s barokem je důležité sledovat tyto tendence na pozadí historických událostí, a to zejména s ohledem na blížící se světovou válku, ale i v souvislosti s tzv. rehabilitací baroka. Těmto momentům se práce také věnuje a pokouší se je usouvztažnit s tvorbou Josefa Čapka. V poslední části se pak práce věnuje Čapkovým dílům, v nichž barokní impulzy rezonují nejvýrazněji, a to *Kulhavému poutníkovi* a *Psáno do mraků*.

Klíčová slova: Josef Čapek, baroko, výstava, Pražské baroko 1600-1800, vizualita, kontrast, šerosvit, Kulhavý poutník, Psáno do mraků